

ת"פ 34550/03/19 - מדינת ישראל נגד חאבס חטיב (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 34550-03-19 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד ליאל
אהרוני - לשכת תביעות פתח תקווה

המאשימה

נגד

חאבס חטיב (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד
אסף בקרמן

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, הכולל שני אישומים, במסגרתם יוחסו לו העבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

ב. הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ג. התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

ד. החזקת מכשירי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

ה. החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ו. היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

עמוד 1

אישום שני:

- א. התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.
- ב. גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. ע"פ המתואר באישום הראשון, בתאריך 08.03.19 בשעה 22:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית משפחת נגר בכך שפרץ את הסורג ושבר את תריס הגלילה של הסלון ונכנס דרכו פנימה בכוונה לבצע גניבה או פשע. בנסיבות המתוארות, גרם הנאשם נזק לסורגים ולתריס.
3. עוד נטען, כי בהמשך לאמור ובאותן נסיבות, גנב הנאשם מהבית סך מזומן בשקלים שאינו ידוע במדויק למאשימה, וכולל בתוכו 300 דולר אמריקאי, 195 יורו, 22 יין סיני, 3980 בהט תאילנדי. בנוסף, גנב הנאשם תכשיטים ושעון יד חכם.
4. בהמשך, נכנס המתלונן והבחין שמישהו נמצא בבית. המתלונן "צעק" "מי פה"? ואז ירד הנאשם מהקומה העליונה בבית כשהוא מחזיק בחפץ, צעק "אל תיגע בי" ונמלט מהמקום לגינת הבית הסמוך. שוטרים שהיו במקום רדפו אחרי הנאשם וצעקו לו שיעצור מספר פעמים אולם הנאשם המשיך במנוסתו עד שנעצר על ידם.
5. באותן נסיבות, החזיק הנאשם במברג שיכול לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי המבנים, וכן החזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצירו, ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.
6. ע"פ המתואר באישום השני, באותם המועדים כמפורט באישום הראשון, עובר לשעה 22:00 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התפרץ הנאשם לבית משפחת ברוק בכך שהרים את תריס הגלילה ונכנס דרכו לבית בכוונה לבצע גניבה או פשע.
7. בנסיבות אלה, נטל הנאשם מהבית סך של 530 ₪, עגילים עם אבן לבנה, עגיל נוסף, חפתים, כפפות חמות, תיק אדום, קפוצ'ון, מגבעת ז'קט.

המענה לכתב האישום ויריעת המחלוקת

8. כבר בדיון שהתקיים בתאריך 02/10/19, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של שהייה בישראל שלא כדין, בהתאם לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

עמוד 2

9. במהלך דיון ההוכחות, בפתח ישיבה שהתקיימה בתאריך 31/12/19, הוסיף הנאשם והודה במיוחס לו באישום הראשון, למעט ביצוע עבירה של החזקת סכין, אולם דבק בכפירתו באישום השני וטען כי קיבל את הרכוש המתואר מאדם אחר.

ראיות הצדדים

10. בתחילת פרשת התביעה, העיד מר מרדכי נגר, המתלונן באישום הראשון (להלן: "**המתלונן**"). במסגרת עדותו גולל המתלונן את אשר אירע בתאריך 08/03/19. תיאר כי באותו יום יצא מביתו בשעה 17:00 לצורך תפילה בבית הכנסת, ובסביבות השעה 22:00 שב לביתו. הדלת הראשית של ביתו הייתה נעולה. כאשר נכנס לבית הבחין כי הוא חשוך, למרות שהותיר אותו מואר. הוא שמע רעשים מהקומה העליונה ובתוך כך צעק "מי פה". או אז, הבחין בנאשם שירד במהירות במורד גרם המדרגות של הבית, לכיוון הדלת הראשית בעודו אוחז דבר מה בידו. הנאשם צעק "אל תיגע בי", במבטא ערבי, ונמלט מהמקום. בהמשך, הבחין המתלונן כי הנאשם רץ לכיוון חצר של בית מגורים, ונותק קשר העין בינו לבין הנאשם למשך שניות בודדות. כאשר קשר העין חודש, הבחין כי הנאשם נמלט לכיוון הכביש, ושלושה שוטרים דולקים אחריו. לאחר מאבק, הצליחו השוטרים להשתלט על הנאשם ולעצור אותו. בנסיבות אלה, ניגש המתלונן למקום, הזדהה בפני השוטרים וזיהה את הנאשם כמי שהתפרץ לביתו. במהלך עדותו הוגשו המוצגים הבאים: (ת/1), (נ/1), (נ/2), (נ/3), (נ/4), (נ/5) ו-(נ/6).

11. עוד העיד מטעם התביעה רס"ר יוגב בדני (להלן: "**השוטר יוגב**"), אשר היה במועד הרלוונטי ראש משמרת בתחנת ראש העין. במסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה שנערך על ידו (ת/31) ומזכר שנערך על ידו (ת/32) ותמליל (נ/7). בדו"ח הפעולה מתאר העד כי בתאריך 08/03/19, בעקבות דיווח של צוות בילוש על אירוע שהתרחש ברחוב חוני המעגל - בעיר אלעד, בגינו נעצר הנאשם כחשוד בפריצה לבית מגורים, הגיע למקום והבחין בנאשם אזוק בחזקתם של שוטרי הבילוש. השוטר יוגב הודיע לנאשם אודות זכויותיו, והוביל אותו לתחנת המשטרה כשהוא אזוק בידיו וברגליו. במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, מסר הנאשם לשוטרים כי אדם בשם ראמי סלאחת, אסף אותו ממקום העבודה שלו, נסעו לתל אביב, שם עשו סיבוב ואז אמר לו האחר שיסעו לאלעד על מנת לגנוב מבית מסוים של מישהו שחייב לו כסף ואז הם נסעו ברכב מאזדה לבנה לאלעד. מאחר והשער לאלעד היה סגור, הם החנו את הרכב על כביש 444, הלכו ברגל דרך היער ושם ביצעו את ההתפרצות. והאחר הצליח לברוח מהשוטרים.

12. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים:

- א. הודעתו של מר יוסף ברוק, המתלונן נשוא האישום השני, מיום 09/03/19 (ת/2).
- ב. הודעתה של הגברת לאה ברוק, המתלוננת נשוא האישום השני, מיום 10/03/19 (ת/3).
- ג. הודעתו של מר נחמיה נגר, המתלונן נשוא האישום הראשון, מיום 10/03/19 (ת/4).
- ד. שלושה מזכרים שנערכו ע"י השוטר רס"ר טל יוסף יונא, מיום 10/03/19 (ת/5).
- ה. תמונות של הרכוש שנגנב (ת/5א).
- ו. שלושה מזכרים של השוטר נתנאל שמואלי מיום 10/03/19 ומיום 12/03/19 (ת/6).
- ז. חוות דעת מומחה - מכשירי פריצה (ת/7).
- ח. דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 12/03/19 (ת/8).
- ט. תעודת עובד ציבור (ת/9).
- י. דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 10/03/19 (ת/10).
- יא. דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 10/03/19 (ת/11).
- יב. מזכר שנערך ע"י השוטר אדיר עמיאל, מיום 13/03/19 (ת/12).
- יג. הודעת נאשם מיום 12/03/19 (ת/13).
- יד. הודעת נאשם מיום 13/03/19 (ת/14).
- טו. מזכר שנערך ע"י השוטר יצחק הרסנטי, מיום 12/03/19 (ת/15).
- טז. מזכר שנערך ע"י השוטר יצחק הרסנטי, מיום 12/03/19 ותמונה (ת/16).
- יז. דו"ח צפייה שנערך ע"י השוטר יצחק קרסנטי, מיום 10/03/19 (ת/17).
- יח. דו"ח צפייה נוסף שנערך ע"י השוטר יצחק קרסנטי, מיום 10/03/19 (ת/18).
- יט. הודעת נאשם מיום 09/03/19 (ת/19).
- כ. מזכר שנערך ע"י השוטר רס"מ רן גיגו, מיום 09/03/19 (ת/20).

כא. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר רס"ר עידו שר, מיום 09/03/19 ודו"ח מעצר (ת/21).

כב. תמונת הסכין, מיום 08/03/19 (ת/21 א).

כג. מזכר שנערך ע"י השוטר רס"ר עידו שר, מיום 10/03/19 (ת/22).

כד. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר רס"ל יניב אלבז, מיום 09/03/19 (ת/23).

כה. תקליטור ובו סרטון שצולם ממצלמת גוף (ת/23א).

כו. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר רס"מ רז קלינג, מיום 08/03/19 (ת/24).

כז. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר נדב נחמיאס, מיום 09/03/19 (ת/25).

כח. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר רס"ר יצחק גיל, מיום 08/03/19 (ת/26).

כט. דו"ח פעולה שנערך ע"י השוטר רס"ב חיים בכר, מיום 08/03/19 (ת/27).

ל. אישור ביצוע תרגום (ת/28).

לא. תקליטורים המתעדים את חקירותיו של הנאשם (ת/29).

לב. בקשה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת (ת/30).

13. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם. באשר לאישום הראשון, תיאר הנאשם כי הגיע

לעיר אלעד יחד עם מר ראמי סלאחת (להלן: "ראמי"), כדי לבלות. שם שהו פרק זמן לא מבוטל, תיאר שהאזור היה חשוך ומיוער. הוא תיאר כי ראמי עזב את המקום, אך שב לאחר מכן כשהוא אוחז בידו בשקית ובתוכה רכוש. ראמי ביקש מהנאשם ליטול ממנו את השקית ולשמור על התכולה בחזקתו. הנאשם פעל בהתאם לבקשתו, הוציא את התכולה והכניסה לכיס מכנסיו. כאשר ראמי עזב את המקום, הבחין הנאשם בדירה מוארת, ברחוב חוני המעגל 15, והתפרץ אליה ונטל מתוכה רכוש כמתואר באישום הראשון. בדירה נתקל במתלונן ונמלט ממנו. הוא הכחיש שהחזיק בסכין, וטען כי סבר שמדובר במצית ולא בסכין. הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על המעשים שהודה בהם. באשר לאישום השני, עמד הנאשם על כפירתו. הוא הכחיש כי התפרץ לדירה ברחוב חוני המעגל 17, ושלל כי גנב את הרכוש הנטען. הוא הבהיר, כי את הרכוש שנתפס בחזקתו קיבל מראמי, והדגיש כי לא היה מודע למקורו ולנסיבות בהן הושג. תיאר את תפיסתו על ידי כוחות המשטרה, ועמד על כך שהפסיק את התנגדותו למעצר בעת שהבין כי מדובר בשוטרים. במסגרת עדותו הוגשו תמונות (נ/8).

14. בפתח סיכומיה, ציינה ב"כ המאשימה, עו"ד ליאל אהרוני, כי הנאשם הודה בפתח ישיבת ההוכחות של אותו היום, ברובו המכריע של האישום הראשון. הפנתה לעדותו של המתלונן באשר לאישום הראשון, ולעולה מעדותו. בהקשר זה ציינה כי מדובר בעד שעדותו הייתה עקבית וסדורה, העיד אודות דברים שראה ושמע בחושיו, והעיד אודות הרכוש שנגנב כפי שמסר בתחנת המשטרה.
15. הפנתה לעדות הנאשם באשר להחזקת הסכין, וציינה כי מדובר בטענה כבושה שהעלה הנאשם לראשונה באותו היום. בנסיבות אלה, עתרה המאשימה לדחות גרסה זו בהיותה בלתי מהימנה, וחלקים ממנה עומדים בסתירה לשכל הישר. לטענתה, גרסת הנאשם, לפיה, סבר כי מדובר במצית עומדת בסתירה לממצאים בשטח ולראיות האחרות בדמות עדות המתלוננים, ובהקשר זה הפנתה לתמונת הסכין (ת/21א). הוסיפה כי מדובר בטענה בעלמא שלא הוטחה בפני יתר העדים.
16. עוד במסגרת סיכומיה, הפנתה המאשימה להודעות המתלוננים (ת/2, ת/3), באשר לאישום השני, בגדרן מסרו פרטים אותנטיים בכל הנוגע לאירוע, ובכלל זה השעות בהן לא נכחו בדירה שנפרצה. הפנתה לתמונות הרכוש שנגנב מהם (ת5א).
17. עוד טענה המאשימה כי יש לראות בחזקה התכופה, בנסיבות המקרה, כחזקה בעלת עוצמה ברף העליון. נוכח פער הזמן הקצר במהלכו נפרצו שני הבתים באופן דומה, נוכח העובדה כי בחצר הבית שנפרץ ברחוב חוני מהמעגל 15, נתפסו חפצים נוספים השייכים לדירה שנפרצה ברחוב חוני המעגל 17 ונוכח הקרבה הגיאוגרפית בין המקום בו נערכו ההתפרצויות למקום בו נתפס הנאשם.
18. באשר לגרסתו של הנאשם, עותרת המאשימה לדחיית עדותו בהיותה רצופה סתירות, בלתי מהימנה וחלקים ממנה עומדים בסתירה לשכל הישר ולהיגיון הדברים. הפנתה לסתירות בעדויות ולשינוי בגרסאות שנטענו ע"י הנאשם לאורך ההליך. עוד הפנתה לראיות המאשימה אשר סותרות, לטעמה, את גרסתו של הנאשם, ולעובדה כי הנאשם לא השיב על שאלות פשוטות שנשאל במהלך עדותו. בשים לב לכך, טענה כי הנאשם שיקר במשטרה ואף בפני בית המשפט.
19. בהשלמת סיכומיה בעל פה, הפנתה ב"כ המאשימה לדוחות הפעולה של השוטרים מה עולה כי הטענה של הנאשם בדבר "שותפו לעבירה", נבדקה ונשללה, ועל כן אין בה ממש ואין לתת בה אימון.
20. בתאריך 07/01/20 המאשימה השלימה סיכומיה, וצירפה פסיקה רלוונטית לסוגיית

החזקה התכופה עליה מבקשת המאשימה להסתמך.

21. ב"כ הנאשם, עו"ד אסף בקרמן, הסכים עם המאשימה בדבר העובדה כי הנאשם, תחילה, כפר בתשובותיו לאישומים, מבלי שלקח אחריות על האישום הראשון. אולם, ציין כי הנאשם דבק בכפירתו באישום השני נשוא כתב האישום, מתחילת החקירה ועד לתום ישיבת ההוכחות האחרונה. לדידו, אין בראיות המאשימה שהוצגו בפני בית המשפט כל ראיה שמוכיחה כי הנאשם פרץ לדירה ברחוב חוני המעגל 17, כמתואר באישום השני.

22. באשר לראיות ההגנה, הפנה ב"כ הנאשם לעדות הנאשם וטען, כי עדותו הייתה עקבית, חרף הודאתו המאוחרת באישום הראשון.

23. ב"כ הנאשם הפנה לקיומם של "מחדלי חקירה", ומתח ביקורת כלפי המאשימה והיחידה החוקרת שנמנעה מלבדוק כדבעי את טענות הנאשם ונמנעה מלקחת דגימות פורנזיות. בנסיבות אלו, טען כי היחידה החוקרת לא מיצתה באופן מעמיק את כל כיווני החקירה.

24. בהשלמת סיכומיו בע"פ, הפנה ב"כ הנאשם לעדות השוטר יוגב ולדוחות הפעולה שערך. לטענת ב"כ נאשם, עדותו של העד אינה משקפת מהימנה את דברי הנאשם בדבר נסיבות הימצאותו באלעד, כפי שעולה מהתיעוד של החקירה, אלא את התרשמותו האישית והפרשנות שנתן לדברים. יתר על כן, טען ב"כ הנאשם כי ניכר שהשוטרים ערכו שינויים בדוחות הפעולה בהתאם לצורך ומבלי לתת הסבר משכנע לכך. לפיכך, טען שאין לקבל את אמירותיו של השוטר יוגב, ואין מקום לבסס על דו"ח הפעולה ועל עדותו כל ממצא מרשיע לחובת הנאשם.

25. באשר לחזקה התכופה, טען ב"כ הנאשם, כי אין בנמצא כל ראיה לפיה שתי הדירות נפרצו זו אחר זו, אלא קיים מנעד רחב של מספר שעות. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי טענה זו מחזקת את גרסת הנאשם לפיה הדירה השנייה לא נפרצה על ידו.

26. עוד במסגרת סיכומיו טען, כי גם אם התעורר בליבו של הנאשם חשד כי מדובר ברכוש גנוב, הרי שאין בכך כדי להצביע שהוא זה שפרץ לדירה השנייה. עוד הוסיף, כי הימלטותו של הנאשם מפני השוטרים, מרדף קצר שהסתכם ב- 30-40 מטר, אינו מלמד על נסיבות ההתפרצות בדירה השנייה.

27. בתום סיכומיו, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בסוגיות של "החזקה התכופה" ו"מחדלי חקירה", בתיקים בהם הואשמו נאשמים בעבירות התפרצות ובנסיבות דומות. ובתאריך 15/01/20 התקבלה תגובתו של ב"כ הנאשם לאסופת הפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה. הצביע שוב על מחדלי החקירה שנטענו

על ידו בסיכומיו בע"פ, והדגיש כי המשטרה לא פעלה בשקידה כאשר נמנעה, בין היתר, מלבצע פעולות חקירה בדמות תפיסת מצלמות ולקיחת דגימת די.אן.איי מהרכוש שנתפס בסמוך לחוני המעגל 17.

דין והכרעה

28. כאמור, הנאשם הודה במרבית המיוחס לו באישום הראשון בנוגע להתפרצות לדירת מגורים בבעלותה של משפחת נגר, ברחוב חוני המעגל 15 באלעד (להלן: "**הדירה הראשונה**") ולעבירות הנלוות לה, למעט ביצוע עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה.
29. בנוגע לאישום השני, כפר בביצוע גניבה והתפרצות לדירת מגורים בבעלותה של משפחת ברזק, ברחוב חוני המעגל 17 באלעד (להלן: "**הדירה השנייה**").
30. אשר על כן, נותר לדון בשתי סוגיות, החזקת הסכין וביצוע ההתפרצות והגניבה מהדירה השנייה.

החזקת הסכין שלא כדין

31. סעיף 186 (א) לחוק העונשין, קובע את יסודות העבירה בהחזקת הסכין שלא כדין:
- "המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים..."**
32. בהתאם לסעיף 20 (א) לחוק העונשין, היסוד הנפשי הדרוש בעבירה התנהגותית זו, הוא מודעות כלפי טיב המעשה והנסיבות של העבירה. במקרה הנדון, תמונת הסכין שנתפסה על הנאשם (ת21 א), מלמדת כי הנאשם החזיק מחוץ לתחום ביתו בסכין כהגדרתה בחוק.
33. המחלוקת נסובה אודות מודעותו של הנאשם לכך שמדובר בסכין.
34. הנאשם העיד בשתי חקירותיו במשטרה (ת/19, עמ' 9 ש' 271-270), (ת/13, עמ' 4 ש' 62-61) שקיבל לכיס מכנסיו את הסכין מבחור בשם ראמי, אולם בעדותו בבית המשפט סתר את דבריו בכך שהעיד כי נטל את הסכין מביתו של המתלונן, תוך כדי שסבר כי מדובר במצית. (עמ' 55 ש' 6-5 לפרוטוקול).
35. גרסת הנאשם כפי שהובאה בעדותו של הנאשם בבית המשפט, הינה גרסה כבושה. לנאשם ניתנה הזדמנות לפרוס את גרסתו במסגרת חקירותיו במשטרה וכן בעת כפר בפני בית המשפט בדיון

ההקראה. למרות זאת, טענתו כי סבר שמדובר במצית, הועלתה בפעם הראשונה במהלך עדותו במסגרת פרשת ההגנה.

36. לא זו אף זו, גרסתו זו סותרת את גרסתו במשטרה, שם טען כאמור, בשתי הזדמנויות שונות, כי מדובר בסכין שנמסרה לו מחברו ראמי.

37. עוד לציין, כי המתלוננים פירטו בדבר כל הרכוש שנגנב מהם ואף הוצג בפניהם הרכוש שנתפס והם זיהו מתוכו את הרכוש השייך להם (ת/3, ת/4), אף אחד מהם לא טען כי הסכין שייך לו. לא ניתן היה אף לבדוק עם המתלונן עניין זה, מאחר וכאמור, טענה זו הועלתה לראשונה, לאחר שהמתלונן העיד.

38. נוכח האמור, איני נותן אמון בעדותו של הנאשם בנוגע למודעותו כי מדובר בסכין ומרשיע אותו בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

התפרצות לדירה השנייה

39. בכל הנוגע לאישומו של הנאשם בביצוע התפרצות לדירת השנייה וגניבת הרכוש ממנה. אין חולק כי אין ראיה ישירה לכך. על כן אישומו התבסס על ראיות נסיבתיות.

40. בית המשפט העליון, בע"פ 10033/17 **בילאל שאכר נ' מדינת ישראל**, התייחס לאחרונה שוב לנושא זה והזכיר מושכלות יסוד בנושא זה: "**בית משפט מוסמך להרשיע נאשם בהתבסס על ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שיש בהן כדי להוביל למסקנה כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר (ראו למשל: ע"פ 2960/14 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.1.2017). תהליך קביעת הממצאים בהסתמך על ראיות מסוג זה נעשה בדרך של הסקת מסקנות הגיוניות מהנסיבות שהוכחו לאחר בחינת מכלול הראיות (ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף, פסקה 96 לפסק דינו של השופט סולברג (21.1.2015): ע"פ 8948/12 נמר נ' מדינת ישראל, פסקה 31 (1.2.2016): ע"פ 6201/18 טובול נ' מדינת ישראל, פסקה 60 (28.10.19)). עיקר כוחן של הראיות הנסיבתיות הוא במשקלן הכולל והמצטבר ובהצטרפותן למארג ראיתי אחד (ע"פ 7007/15 שמיל נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (5.9.2018): עניין חזן, שם: 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, פסקה 23 לפסק דינו של השופט א' א' לוי (28.5.2007)). בית המשפט העליון עמד בעבר לא פעם על הדרך המקובלת להסקת מסקנות המבוססות על ראיות נסיבתיות, וזאת בהתבסס, על מבחן תלת-שלבי: בשלב הראשון, נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשית עליה ממצא עובדתי; בשלב השני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם**

היא מובילה למסקנה המפלילה, אשר עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות אשר כל אחת מהן בנפרד אינה מספיקה לצורך הפללה, אלא רק משקלן המצטבר; בשלב השלישי, מועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר חלופי השולל את התזה המפלילה (ראו למשל: ע"פ 9327/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (1) 745, 754 (2004); ע"פ 2661/13 יחייב נ' מדינת ישראל, פסקאות 37-39 (18.2.2014); ע"פ 2602/15 אלענאמי נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (22.8.2017)). במסגרת השלב השלישי והאחרון, בית המשפט בוחן את מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסבריו של הנאשם. בהקשר זה נקבע כי אין די בהעלאת הסבר חלופי תיאורטי ודחוק מצד הנאשם, אשר אין לו אחיזה ממשית בחומר הראיות (ע"פ 9038/08 נאשף נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.4.2010); ע"פ 2697/14 חדאד נ' מדינת ישראל, פסקה 75 לחוות דעתו של השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן (6.9.2016)). זאת וודאי כאשר ההסבר אינו מתייחס למכלול הראיות במצטבר כי אם תוקף כל ראייה נסיבתית בפני עצמה (ע"פ 8808/14 פחימה נ' מדינת ישראל, פסקה 41 (10.1.2017)). במסגרת זו, על בית המשפט גם ליתן דעתו לנסיבות ולעיתוי מתן הגרסה "המזכה" מצד הנאשם (ע"פ 6162/16 דלו נ' מדינת ישראל, פסקה 50 (4.2.2018)).

חזקה תכופה

41. הראייה הנסיבתית עליה הסתמכה התביעה באישום השני מתבססת על החזקה התכופה. בעניין זה נאמר על ידי בית המשפט העליון בע"פ 480/88 אלברט בן דוד פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 397: " הכלל בדבר 'החזקה התכופה' אינו אלא אחת מהחזקות שבעובדה. על-פי ההיגיון וניסיון החיים, ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנב, זמן לא רב לאחר הגניבה, בחזקתו של פלוני, על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגניבה. הקשר בין מחזיק הסחורה הגנובה לבין מעשה הגניבה הינו בגדר הנחה בלבד. הנאשם רשאי להביא ראיות, שתהיה בהן סתירה של ההנחה העולה מהימצאות הסחורה הגנובה בידי, או שיהיה בהן כדי להטיל ספק במשתמע מהימצאותה בידי. על בית המשפט לשקול את הנסיבות כולן, אפילו הסברו של הנאשם לא נמצא מהימן, ובהתחשב בכלל נסיבות המקרה עליו לקבוע, אם יש בחזקה כאמור כדי לבסס מסקנה במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי להרשעתו של הנאשם".

42. עיון בפסיקה מעלה כי על בית המשפט להתייחס לשלוש שאלות מרכזיות. תחילה עליו

לקבוע האם מדובר אכן בחזקה "תכופה" בעלת ערך ראייתי, בהתחשב בטיב החפץ ובלוחות הזמנים הרלבנטיים. לאחר מכן עליו לבחון האם עלה בידי הנאשם לספק הסבר סביר להחזקת הנכס, אשר מאיין את כוחה של החזקה. לבסוף, ככל וסבור בית המשפט כי החזקה שרירה וקיימת וכי הסבריו של הנאשם אינם יכולים לעמוד, עליו לקבוע האם בנסיבות הקונקרטיות של המקרה שבפניו די בחזקה הנ"ל, ובראיות הנוספות שהובאו, כדי לבסס אחריותו של הנאשם לעבירת ההתפרצות או הגניבה גופה.

מן הכלל אל הפרט

43. כמתואר בדו"ח הפעולה של רס"ר עידו שר (ת/21) ובתמונות (ת/1, ת/5א), ברשותו של הנאשם נתפס רכוש שזוהה בהמשך על ידי המתלוננים כרכוש שנגנב מדירותיהם. (ת/2, ת/3, נ/5, נ/6). כמו כן, נתפס רכוש השייך לבעלי הדירה השנייה, בסמוך למקום תפיסתו של הנאשם ובסמוך לגדר המפרידה בין גינה של הדירה הראשונה לדירה השנייה.

44. לציין, כי הנאשם נעצר בשעה 22:00, מיד לאחר שהתפרץ לדירה הראשונה ונמלט ממנה. באשר לדירה השנייה, ידוע לנו כי בעליה עזבו אותה באותו יום בשעה 16:30. דהיינו, מדובר בטווח זמנים קצר, המקים את החזקה התכופה.

45. מקום תפיסתו של הנאשם הוא במרחק של מספר מטרים מהדירה השנייה.

46. העובדה שבכיסוי של הנאשם נתפס במעורב רכוש משתי הדירות, זו בה הודה כי פרץ לתוכה וזו אשר הוא מכחיש את הפריצה אליה, מחזקת גם היא את מארג הראיות הנסיבתיות.

47. בנוסף, נתפס, כאמור, רכוש השייך לבעלי הדירה השנייה, בסמוך למקום תפיסתו של הנאשם ובסמוך לגדר המפרידה בין גינה של הדירה הראשונה לדירה השנייה (ת/22).

48. מעבר לכך, ניתן ללמוד מהתיאור שניתן על ידי המתלוננים ומדו"חות סיכום מז"פ ותמונות שצורפו להם והוגשו לתיק בית המשפט (ת/11, ת/10) כי שיטת ביצוע הפריצה לשתי הדירות הסמוכות, הייתה דומה. כניסה דרך חלון הזזה בקומת קרקע, חיטוט בארונות וגניבת רכוש בעל מאפיינים דומים. וכאמור, הנאשם הודה כי הוא זה שפרץ לדירה הראשונה ואף תיאר את הדרך בה ביצע את הפריצה.

49. לנוכח האמור לעיל, הרי שמדובר בחזקה בעלת משקל משמעותי. ואשר על כן, יש לעבור לשלב השני ולבחון את סבירותם של ההסברים שסיפק הנאשם להחזקת הרכוש.

גרסתו של הנאשם

50. הנאשם נחקר במשטרה שלוש פעמים (ת/13, ת/14, ת/19), ומסר גרסה גם בבית המשפט. במסגרת חקירתו במשטרה הכחיש מעורבותו באירועים הנתענים בכתב האישום. במהלך שמיעת הראיות, שינה את גרסתו, הודה בפריצה לדירה הראשונה וגניבת רכוש ממנה. אולם, דבק בכפירתו באשר לאישום השני, והמשיך לטעון כי את הרכוש השייך לדירה השנייה קיבל מידי חברו, בשם ראמי, אשר נמלט מן המקום. לדידו, לא היה מודע למקור הרכוש, לנסיבות בהן הושג ולא עלה בליבו חשד כי מדובר ברכוש גנוב.
51. תחילה יש לתת משקל לכך שגרסתו של הנאשם עליה עמד, כאמור בכל חקירותיו במשטרה ואף בדיון ההקראה בבית המשפט, השתנתה לפתע, רק לאחר שנשמעה עדותו של המתלונן. בעובדה זו כשלעצמה יש על מנת להצביע על חוסר מהימנותו של הנאשם.
52. אולם מעבר לכך, גרסתו של הנאשם הינה גרסה תמוהה. תחילה הוא יושב עם אדם אותו הכיר זה מכבר בפאתיו של יישוב יהודי בערב שבת, מבלי לדעת כלל היכן הוא נמצא. וסבור שמדובר בכפר ערבי. לאחר מכן, חברו עוזב אותו לזמן רב, חוזר עם רכוש ומבקש ממנו לשמור עליו ואז עוזב אותו שוב. ולאחר זמן מה, משהחבר לא חוזר, מחליט הנאשם לשוטט באזור וכאשר הוא רואה בית מואר, הוא מחליט לפרוץ אליו. מבלי שידע על כך שמדובר בבית סמוך לבית שנפרץ קודם לכן וממנו הגיע אליו הרכוש שנמסר לו על ידי חברו. מגרסתו זו עולה ששני בתים צמודים זה לזה, נפרצו על ידי שני אנשים, מבלי שכל אחד מהם ידע על הפריצה שבוצעה על ידי האחר, כאשר הרכוש שנגנב משני הבתים נמצא בכיסיו של הנאשם.
53. בהתאם לשלב השלישי, על בית המשפט לקבוע האם בנסיבות הקונקרטיות של המקרה די בחזקה, ובראיות הנוספות שהובאו, כדי לבסס אחריותו של הנאשם לעבירת ההתפרצות או הגניבה. במקרה שלפניי מתווספת לחזקה עצמה, התנהלותו המחשידה של הנאשם, אשר החזיק בידיו את הרכוש הגנוב, בעודו נמלט מהשוטרים. קשה לקבל את גרסתו של הנאשם, כי פרץ לדירה הראשונה בלבד ולא לשנייה, הגם שהינן סמוכות זו לזו ונפרצו באותו ערב בדרך דומה. קשה עוד יותר לקבל את גרסתו העורכת אבחנה בנוגע לרכוש שנתפס בכיסיו ולקבל את טענתו כי חלק מהרכוש נגנב על ידו, בעוד חלק אחר התקבל מאדם אחר.
54. ב"כ הנאשם הצביע על מחדלי חקירה של היחידה החוקרת. לא מצאתי כי יש בכך על מנת לשנות ממסקנתי. אכן, לא נלקחו דגימות פורנזיות מהבתים שנפרצו ומהרכוש שנגנב, אולם לנוכח מארג הראיות שהוצג לעיל, הרי שבכך אין על מנת לכרסם במסקנה העולה ממכלול ראיות זה.
55. ב"כ הנאשם נתן משקל נכבד, הן בחקירותיו הנגדיות והן בסיכומיו לעדותו של השוטר יוגב, אשר טען כי הנאשם הודה בפניו במהלך נסיעתם בניידת המשטרה וכן לאחר מכן בשיחה שתועדה בצילום,

מיד עם הגעתם לתחנת המשטרה, כי הגיע למקום עם אחר על מנת לגנוב מאדם אשר היה חייב כסף לאותו אחר. עוד הוא העלה טענות על כך שהשיחה בניידת בוצעה בשפה העברית, בה הנאשם לא שולט וכן לכך שלא הוזהר כדין. לאחר שצפיתי בתיעוד השיחה עם הנאשם, הגעתי למסקנה, כי אכן לא מחויב לפרש את דבריו של הנאשם כי הגיע למקום עם חברו על מנת לגנוב, וניתן להבין שהגיעו למקום על מנת לגבות כסף מאדם אחר.

56. אולם, גם בקבלת טענה זו אין על מנת להועיל לנאשם ואף להיפך. כאמור, בהגעתי למסקנתי, כפי שפורט לעיל, לא נתתי כל משקל ל"הודאה" זו ולכן אין משמעות לשאלה באיזו שפה בוצעה השיחה והאם הנאשם הוזהר טרם שיחה זו. מעבר לכך, קבלת גרסה זו רק מגבירה את התמיהה מגרסאותיו של הנאשם. באם זו הייתה מטרת בואם, אז לאחר שהגיע חברו עם הרכוש, מדוע היה עליו ללכת שוב ומה בין טענה זו לבין ההתפרצות שבוצעה על ידי הנאשם כפי שהודה?

57. אכן, ייתכן מאד ולנאשם היה שותף לביצוע העבירות וזה נמלט מהמקום. כפי שניתן היה ללמוד מעדות השוטר ומהחומר שהוגש בפניי, נעשה מאמץ על מנת לאתר שותף זה, אך המאמצים לא נשאו פרי. אולם גם בכך אין על מנת להשפיע על אשמתו של הנאשם כפי שהוכחה.

58. נוכח האמור, כאשר בוחנים את כל הראיות יחד ולחוד, המסקנה הסבירה היחידה היא כי הנאשם פרץ לביתה של משפחת ברוק וגנב את הרכוש. לא מסתברת כל מסקנה חלופית אחרת.

59. נוכח כל האמור לעיל, השתכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר ועל כן אני מרשעו אף בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 וגניבה בהתאם לסעיף 384 לחוק.

60. בסיכומי של דבר, הורשע הנאשם בהליך זה בביצוע עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק** - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, **הפרעת שוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, **התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה** - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין (2 עבירות), **החזקת מכשירי פריצה** - עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין, **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**גניבה** - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 ינואר 2020, במעמד הצדדים עוה"ד ליאל אהרוני, עוה"ד אסף בקרמן, הנאשם.